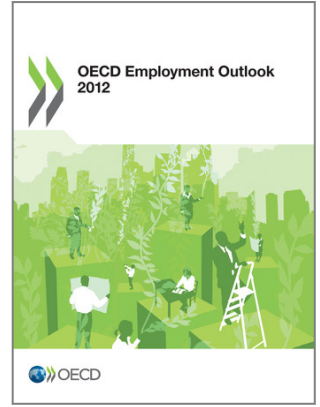

OECD *Multilingual Summaries*
OECD Employment Outlook 2012
Summary in Turkish

Read the full book on:
10.1787/empl_outlook-2012-en

2012 OECD İstihdam Tahmin Raporu

Türkçe Özet

- OECD İstihdam Tahmin Raporu'nun elinizdeki 30. baskısında son dönemde işgücü piyasasındaki eğilimler ve OECD ülkelerinde kısa dönem tahminleri incelenmektedir. Rapora göre, son ekonomik ve mali krizden çıkış yavaş ve düzensiz olmaktadır. İşsizlik oranı birçok ülkede hâlâ kabul edilemez derecede yüksektir ve uzun dönem işsizliği yükselerek, daha yüksek işsizliğin kalıcı olma riskini arttırmıştır.
- İşgücü piyasalarının ekonomik şokları nasıl atlattığının analizi, yapısal işsizliği düşürme politikalarının, aynı zamanda ekonomik iniş ya da gerilemelerin işsizlik, gelir kayıpları ve ücretlerdeki eşitsizlik üstündeki olumsuz etkilerinin yumuşatılmasına da yardımcı olduğunu göstermektedir. Rapor, birçok OECD ülkesinde ulusal gelirden işgücünün payının, esas olarak küreselleşmenin ve teknolojik değişimin bir sonucu olarak, düşmüş olduğunu belgelemektedir. Eğitime yatırımın artırılması ve hedefleri daha iyi belirlenen vergi ve transfer programları ekonomik büyümenin meyvelerinin daha geniş kesimlerce paylaşılmasını sağlamaya yardımcı olabilir.
- Son olarak, iklim değişimi etkisini hafifletme politikalarının işgücü piyasasına etkisi incelenmektedir. Bazı sektörler, istihdamın genel düzeyi üstünde sadece küçük bir etki görülse bile, büyük istihdam değişiklikleri yaşayabilirler. Diğer yapısal şoklarda olduğu gibi, işgücü piyasası akışkanlığını kolaylaştırmak için politikalar yürürlüğe konmalıdır.

Krizin hemen ardından OECD işgücü piyasaları

OECD ülkelerinde işsizlik oranı, savaş sonrasında tepe noktası olan %8,5'in hemen altında kalmaya devam ediyor ve önümüzdeki yılda da yüksek kalacak gibi görünüyor. Kabaca 48 milyon insan işsiz: Bu sayı, 2007 yılı sonunda mali krizin başladığı zamanki rakamdan yaklaşık 14,5 milyon daha fazla. Toparlanma aşağı yukarı üç yıl önce başladığından beri, büyüme, OECD çapındaki işsizliğin dönemsel artışında küçük bir düşüştten daha fazlasını sağlayamayacak kadar zayıf ve düzensiz oldu.

Aynı zamanda, işsizlikte ve ekonomideki iniş ve gerilemenin sosyal maliyetlerinde ülkeden ülkeye çok büyük farklılıklar görüldü. İşsizlik oranı dokuz OECD ülkesinde – Avustralya, Avusturya, Japonya, Kore, Lüksemburg, Meksika, Hollanda, Norveç ve İsviçre – %5,5'in altında kalırken, dokuz ülkede – Estonya, Fransa, Yunanistan, Macaristan, İrlanda, İtalya, Portekiz, Slovak Cumhuriyeti ve İspanya – hâlâ çift basamaklı işsizlik oranı rakamları var.

Birçok ülkede, toparlanmanın zayıf oluşu işsizlerin gitgide kenara itilmesine, marjinalleşmesine yol açtı. Uzun dönem işsizliği (bir yıldan daha uzun süredir işsiz olan ve iş arayanlar) şimdi OECD bölgesindeki toplam işsizlerin üçte birinden daha fazlasını oluşturuyor. İş bulma umudunu yitirerek işgücü piyasasını terkedenlerin oranı da önemli ölçüde arttı. Ve genç işsizliği bazı ülkelerde tehlikeli düzeylere yükseldi: Yunanistan'da ve İspanya'da %50'nin üzerinde (ama Almanya'da sadece %8).

İş bulamayan bireylerin ve ailelerinin yaşamındaki hızlı tahribatın ötesinde, işsizlikte en yüksek artışın görüldüğü ülkelerde yüksek işsizlik düzeylerinin kalıcı olduğu dikkate alınır, dönemsel işsizlikteki artışın kısmen yapısal işsizliğe dönüşme olasılığı bulunmaktadır. Bu durum, gelecekte işgücü arzının azalması ve istihdam yaratabilecek olan tam ekonomik canlanmayı baltalama tehlikesi oluşturmaktadır.

İşsizlikle başa çıkmak için aktif politikalar

Politika yapıcılar nasıl bir tepki vermeli? Kısa dönemde, en az dört cephede harekete geçmeleri gerekmektedir: Genel olarak istihdam yaratılmasını teşvik etmek; uzun dönemli işsizlerin artan sayısını azaltmak; genç insanların iş bulma beklentilerini arttırmak ve işgücü piyasasından tamamen çekilen işsizlerin sayısının mümkün olduğu kadar az olmasını sağlamak. Uzun dönemde başarılması gereken ise, işgücü piyasasının direncini arttırarak, gelecekteki ekonomik gerileme dönemlerini daha az sosyal maliyetle atlatabilmesini sağlamaktır.

İşgücü piyasasının canlanması, büyük ölçüde, özellikle Avro alanında önemli belirsizlikleri bulunan genel ekonomik canlanmaya bağlıdır. Talebi arttıracak politikalar ekonomik büyümeye ve istihdam yaratılmasına destek olacaktır. Ürün ve işgücü piyasalarında yapısal reformlara ağırlık vermek, OECD ülkelerinin çoğunda parasal ve mali politikalarla daha fazlasını yapma önündeki kısıtlar göz önünde bulundurulursa ekonomik canlanmayı sağlamada kilit önem taşımaktadır.

Yapısal işsizliğin artma tehlikesi, işsizlerin mümkün olduğunca çabuk çalışmaya başlamasını sağlayacak ve uzun dönemli işsizlik riski altında olanların geçici çalışma fırsatlarıyla becerilerini korumalarına yardımcı olacak çok iyi tasarlanmış aktif işgücü piyasası politikaları da gerektirir. En etkili olabilecek önlemler arasında hedeflendirilmiş istihdam sübvansiyonlarının yanı sıra yüz yüze görüşmeler, bireysel eylem planları ve iş kulüpleri gibi istihdam yardımlarını sayabiliriz.

Aktif işgücü piyasası programları da çözüm olabilir. Bunların odaklanacağı hedefler, işverenlerin açık işleri doldurmasını önleyen ve işsizlerin iş bulmasını, belki de uzun süren işsizlik sonucunda becerileri artık kullanılmaz olduğu için zorlaştıran yapısal engeller olabilir. Bu durum, işgücü piyasasında yükselen meslek alanlarında ortaya çıkan nitelikli eleman açıklarının ve uygun olmayan becerilere sahip belli işsiz gruplarının mümkün olduğunca erken biçimde tespit edilip, ardından bu kişilerin yeniden çalışabilmeleri için eğitim ve iş deneyimi programları oluşturulmasını gerektirmektedir.

Ama bu aktif politikalar için yeterli kaynak ayrılabilir mi? Bu ekonomik gerileme dönemindeki harcamalar önceki durgunluk dönemlerinden oldukça fazla olmasına rağmen, hâlâ her işsize ayrılan kaynakların değerini karşılamak için yeterli değildir. Bu durum, hükümetlerin ilave yatırımın maliyet yönünden uygun olmayacağı kanaatine varmalarının

bir sonucu olabilir. Aynı zamanda, konuya uygun nitelikli yöneticileri bulup yetiştirmenin ve kaliteyi korurken eğitilecek kişi sayısını arttırmanın zorluğunu da yansıtır olabilir.

Birçok ülkedeki mali konsolidasyon uygulamalarının aktif işgücü piyasası politikalarına ayrılan kaynakları daha da kısıtlama riski vardır. Ne var ki, bu programları durdurmak pek akıllıca olmayacağı gibi, işgücü piyasasındaki zor koşulları daha da ağırlaştırabilir ve uzun dönemde büyümeyi tehlikeye atabilir.

İşgücü piyasasının dayanıklılığı

Politikalardaki ve kurumlardaki farklılıkların işsizlik, işgücü geliri ve gelir eşitsizliğine ilişkin gerileme üzerindeki etkisinde OECD ülkeleri arasındaki farklılıkların önemli bir kısmının nedeni olduğu besbellidir. Politika ekonomik gerileme ve inişin işgücü piyasasındaki etkilerini yumuşatıp azalan gelirlerin hanehalkları üstündeki etkisini hafifleterek işgücü piyasalarını daha dayanıklı hale getirebilir. Örneğin, vergi ve sosyal yardım sistemleri ekonomik gerilemenin sosyal maliyetlerini hafifletmede önemli bir rol oynayabilir.

İşgücü piyasası dayanıklılığı için makbul olan politikalar ve kurumlar da işgücü piyasasında iyi yapısal sonuçlar alınmasını destekleyebilir. Genel olarak, yapısal işsizlik düzeyinin düşük olduğu ülkelerde ekonomik iniş ve gerilemeler sonucu işsizlikte daha az artış olmaktadır. Bu durum, yapısal işgücü piyasasında iyi sonuçlar elde etmek için Yeniden Değerlendirilmiş OECD 2006 İstihdam Stratejisindeki tavsiyelerden birçoğunun işgücü piyasası dayanıklılığına katkı yapabileceğini de göstermektedir.

Eşgüdümlü ücret pazarlığı (toplu sözleşme) kurumları hem yapısal işgücü piyasası performansına hem de işgücü piyasasının dayanıklılığına katkıda bulunabilirken; ağırlıklı olarak geçici sözleşmelerin kullanılmasından yana olan kurumlar, örneğin sürekli işçiler için katı istihdamı koruma mevzuatı, işgücü piyasasının dayanıklılığını azaltmaktadır.

İşgücünün gelirdeki payı ve yeşil büyüme

İşgücü piyasasına ilişkin politika yapıcılarının yanıtlaması gereken uzun erimli iki sorun daha vardır. İlki; ücretlerin, maaşların, özlük hakları ve sosyal ödeneklerin toplam ulusal gelir içindeki payı neredeyse bütün OECD ülkelerinde azaldı. İkincisi ise, krizin fazla gölgesinde kalan ama yeniden gündeme gelecek olan, “yeşil büyüme”nin nasıl sağlanacağı ve düşük karbon ekonomisine geçişin işgücü piyasası için ne anlama geldiğidir.

İşgücünün ulusal gelirdeki payının azalması, en başta iç ve dış rekabet artışı ve belli iş türlerinde, özellikle rutin işlerde çalışanları kapsayan şekilde, işçilerin yerine makineleri geçiren bilgi ve iletişim teknolojileri nedeniyle düşük nitelikli ve en az eğitilmiş işgücünün kötüleşen durumunu yansıtmaktadır.

Politika işgücünün gelirdeki payının düşmesine tepki göstermeli mi? Teknolojik ilerleme ve küreselleşme güçlerini yavaşlatma hiç geçerli bir seçenek değildir. Ama hükümetler “makineye karşı yarış” diye adlandırılmış olan süreçte daha etkin şekilde rekabet etmeleri için kendi işgücülerini donatabilirler. İnsan sermayesine daha büyük yatırım yapılması, bunun yanı sıra okulda öğretilen becerilerle işverenlerin aradığı beceriler arasında daha iyi bir uyum sağlanması, işgücü payının düşmesinin önünü almaya büyük katkıda bulunabilir.

Politika yapıcılar, kesin bir ekonomik canlanma sağlanınca düşük karbonlu ve kaynak etkin bir ekonomiye hızlı, verimli ve adil bir geçiş yapma sorununa tekrar dönebileceklerdir. Yeşil büyümeye geçiş en iyi şekilde, eğitim ve beceriler konusundaki politikaları da kapsayan işgücü piyasası politikasının, işçilerin ve işverenlerin gerekli ayarlamaları yapmasına katkı sağlayarak aktif bir rol oynaması gereken yapısal ekonomik değişimin itici bir gücü olarak düşünülebilir.

Yeniden Değerlendirilmiş OECD 2006 İstihdam Stratejisinde belirlenen politikalar bu yapısal değişimlerin başarılı bir biçimde yönetilmesi için temel bir çerçeve oluşturmaktadır. Yeşil büyümeye geçiş için böylesi genel politikalara uyum sağlanmasında ağırlık verilecek dikkat noktaları, eko-yeniliğin (“eco-innovation”) teşviki ve yeşil teknolojilerin yayılmasını destekleme olabilir. Son derece katı istihdamı koruma ve ürün piyasası mevzuatının yenilikçi girişimleri köreltmemesi sağlanarak, genel eğitimin yanı sıra mesleki eğitimin iyileştirilmesi, önde duran izlenecek böyle bir güzergâh olabilir.

© OECD

Bu özet metin, resmi bir OECD çevirisi değildir.

Bu özet metin, OECD telif hakkı ve yayının aslının ismi belirtilmek koşuluyla çoğaltılabilir.

Değişik dillerdeki özet metinler, aslı İngilizce ve Fransızca dillerinde yayınlanan OECD yayınlarının kısaltılmış çevirileridir.

Bu yayınlar OECD İnternet Kitabevi'nden ücretsiz olarak temin edilebilir www.oecd.org/bookshop

Daha fazla bilgi için, OECD Halkla İlişkiler ve İletişim Müdürlüğü, Haklar ve Çeviri Birimi'ne başvurunuz.
rights@oecd.org Faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, Fransa

İnternet web sitemiz: www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *OECD Employment Outlook 2012*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/empl_outlook-2012-en